

U s n e s e n í

Obvodní soud pro Prahu 4 rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Smitkovou v právní věci žalobce : **Luboš Meszner**, nar. [redacted], bytem v Praze 4, [redacted], proti žalovanému : **Petr Meszner**, nar. [redacted], bytem v Praze 4, [redacted], o úpravu vyživovací povinnosti s návrhem na vydání předběžného opatření

t a k t o :

Návrh na nařízení předběžného opatření, kterým by soud uložil žalobci povinnost plnit žalovanému výživné v nezbytné míře částkou 1 300,- Kč od doby podání žalobního návrhu, tedy počínaje měsícem červnem 2010 až do konečného rozhodnutí ve věci, se **zamítá**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svou žalobou domáhá, aby soud uložil žalovanému počínaje červencem 2010 hradit výživné v částce 19 až 25% dle svého skutečného příjmu. Nárok odůvodňuje tak, že poslední úprava vyživovací povinnosti byla provedena v roce 2006 rozsudkem zdejšího soudu sp. zn. P 129/2003, žalobce se domáhá změny vyživovací povinnosti v návaznosti na metodický pokyn Ministerstva spravedlnosti- Doporučená výchozí rozmezí pro stanovení výživného za účelem sjednocení rozhodovací praxe soudu v otázkách výživného na nezaopatřené děti.

Dne 6. 9. 2010 podal žalobce návrh na vydání předběžného opatření, kterým se dožadoval v souladu s Metodickým pokynem Ministerstva spravedlnosti stanovení výživného ve vztahu k synovi, který spadá do kategorie 18 let a více se sazbou 19-25%. Poněvadž jeho poslední skutečný čistý příjem za rok 2009 činil 9 977,- Kč, požadoval předběžně stanovení výživného v částce 1 896,- Kč počínaje červnem 2010.

Usnesením zdejšího soudu 55 C 56/2010 ze dne 8.9. 2010 soud návrh žalobce na nařízení předběžného opatření zamítl. Usnesením Městského soudu v Praze č.j. 72 Co 82/2011-96 ze dne 21.2. 2011 bylo rozhodnutí soudu 1. stupně potvrzeno.

Žalobce, aniž by vyčkal odvolacího řízení, podal dne 29.9.2010 další návrh na nařízení předběžného opatření, kterým opětovně požadoval, aby soud stanovil předběžně výživné počínaje červnem 2010 ve výši 1896,- Kč. Tento návrh byl zamítnut usnesením zdejšího soudu č.j. 55 C 56/2010-48 ze dne 4. 10. 2010. Odvolání žalobce proti tomuto usnesení bylo usnesením č.j. 55 C 56/2010-82 odmítnuto pro opožděnost.

Dne 12.4. 2011 podal žalobce opětovný návrh na vydání předběžného opatření, kterým požaduje, aby soud uložil žalobci povinnost plnit žalovanému výživné v nezbytné míře částkou 1 300,- Kč (zřejmě měsíčně) od doby podání žalobního návrhu, tedy počínaje červnem 2010 až do konečného rozhodnutí ve věci , kdy právě „ plnění výživného v nezbytné míře“ je zákonem přímo citováno jako jeden z účelů nařízení předběžného opatření. Návrh odůvodňuje tak, že zásadní změnou poměrů, která nepochybně vyžaduje předběžnou úpravu poměrů , je ta skutečnost, že soud při poslední úpravě výživného vycházel z příjmu vykonstruovaného za nestandardních okolností ve výši cca 40.000,- Kč čistého měsíčně a který dle přiznání k dani z příjmů za rok 2010 prokazatelně nemá. Při poslední úpravě výživného soud stanovil dle svojí momentální nálady výživné ve výši 6 500,- Kč, přičemž dle Metodického pokynu Ministerstva spravedlnosti- Doporučená výchozí rozmezí pro stanovení výživného by v současné době mělo výživné činit 1 896,- Kč. Pokud tedy rozdíl mezi dříve stanoveným výživným a výživným , které by mělo činit 1 896,- Kč, činí 70%, je nepochybně prokázána naléhavost prozatímní úpravy výživného, kdy plnění výživného částkou 6 500,- Kč měsíčně velmi vážně ohrožuje uspokojování jeho základních potřeb. Další změnou poměrů je ta skutečnost , že v době poslední úpravy výživného vycházel soud z majetkových poměrů žalobce, kdy měl ve společném jmění manželů plně vybavený byt a další majetek jako např. luxusní auto, luxusní auto již nemá, věci z bytu bývala manželka odcizila. Je zde také velmi vážná obava ohrožení výkonu rozhodnutí, kdy lze předpokládat, že žalovaný by vyplácené výživné spotřeboval a protože je nemajetný, bylo by zcela nemožné se domoci vrácení přeplatku výživného. K návrhu na vydání předběžného opatření předložil žalobce daňové přiznání za rok 2010, dále je ve spise založeno daňové přiznání za rok 2009.

Dle § 102 odst. 1 o.s.ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření .

Dle § 76 odst.1. o.s.ř. písm. a) o.s.ř. předběžným opatřením může být účastníku uloženo, aby platil výživné v nezbytné míře.

V usnesení č.j. 72 Co 82/2011-86 ze dne 21.2. 2011 uvedl odvolací soud, že nařízení předběžného opatření nemůže sloužit, k byt' i jen přechodnému snížení již dříve soudně stanovené povinnosti platit výživné ve prospěch jiné osoby, přičemž řešení této otázky je vyhrazeno výlučně rozhodnutí o věci samé. Pokud má být předběžné opatření nařízeno, musí být naléhavá potřeba zatímní úpravy právních poměrů účastníků tvrzena a prokázána, zatímco u ostatních okolností významných pro nařízení tohoto předběžného opatření postačí, že budou alespoň osvědčeny. Žalobce by tedy musel tvrdit a prokázat, že oproti stavu, jenž zde panoval v době poslední úpravy výše výživného , nastaly zde takové změny, pro které není schopen bez nebezpečí vzniku závažné újmy výživné ve výši přesahující navrhovanou částku 1 896,- Kč měsíčně žalovanému platit, a to ani do doby, než soud o jeho žalobě meritorně rozhodne.

Soud dospěl k závěru, že ani v tomto případě nejsou splněny předpoklady pro nařízení předběžného opatření. Jak již soud konstatoval v předešlých rozhodnutích, v nichž rozhodoval o návrzích žalobce na vydání předběžného opatření, vyživovací povinnost žalobce k žalovanému je upravena pravomocným soudním rozhodnutím, kdy rozsudkem zdejšího soudu sp.zn. P 129/2003 ze dne 16.11. 2006 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. 28 Co 568,569, 570/2007 ze dne 2.4.2008 , byla žalobci stanovena vyživovací povinnost k žalovanému ve výši 6 500,- Kč měsíčně. Tímto pravomocným

rozhodnutím jsou upraveny poměry účastníků . Aby soud mohl v rámci předběžného opatření rozhodnout o nižší výživovací povinnosti, musel by žalobce ve smyslu výše uvedeného právního názoru Městského soudu v Praze, který se nepochybně vztahuje i na tento návrh na vydání předběžného opatření, tvrdit a prokázat, že oproti stavu, jenž zde panoval v době poslední úpravy výše výživného , nastaly zde takové změny, pro které není schopen bez nebezpečí vzniku závažné újmy výživné ve výši přesahující navrhovanou částku 1 300,- Kč měsíčně žalovanému platit, a to ani do doby, než soud o jeho žalobě meritorně rozhodne.

Pokud žalobce poukazuje na stanovení výživného ve výši 6 500,- Kč v předchozím řízení o výživném z příjmu vykonstruovaného za nestandardních okolností ve výši 40.000, Kč čistého měsíčně, který dle přiznání k dani z příjmů za rok 2010 nemá, tak soudu nepřísluší provádět revizi pravomocného rozhodnutí soudu, který byl navíc přezkoumáván v odvolacím řízení. Žalobce nyní dovozuje vydání návrhu na vydání předběžného opatření z příjmu za rok 2010, který dle daňového přiznání činí 7 268,- Kč měsíčně (základ daně ve výši 126 540,- Kč, odečteno sociální pojištění ve výši 20 118,- Kč, dále odečteno zdravotní pojištění ve výši 19 205,- Kč). Z pouhého daňového přiznání však nelze učinit závěr o celkových majetkových a výdělečných poměrech žalobce , přičemž jinými listinami žalobce návrh na vydání předběžného opatření neprokázal. Daňové přiznání za rok 2010, případně za rok 2009 není tak dostatečné pro závěr, že by žalobci plněním vyšší výživovací výši vznikla závažná újma. I když žalobce nesouhlasí s tím, že odůvodňuje návrh na vydání předběžného opatření vydáním Metodického pokynu Ministerstva spravedlnosti- Doporučená výchozí rozmezí pro stanovení výživného , z obsahu jeho návrhu je zřejmé, že si neustále vypočítává výživné dle těchto tabulek a stavený procentní rozdíl je rovněž jedním z důvodů pro vydání předběžného opatření. Pokud žalobce dále uvádí, že při poslední úpravě výživného soud vycházel z dalšího majetku, který měl v SJM s bývalou manželkou a který již nemá(jako např. luxusní auto, vybavení bytu), tak rovněž ani tyto skutečnosti nebyly žádným způsobem osvědčeny, natož prokázány.

Soud neshledal důvody ani pro nařízení předběžného opatření z důvodu vážné obavy ohrožení výkonu soudního rozhodnutí, neboť ze zákonné dikce vyplývá, že soud může nařídit předběžné opatření je-li obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen. Obava z ohrožení výkonu rozhodnutí se tak vztahuje k rozhodnutí vydanému v daném řízení, nemůže se tedy jednat o důvody uváděné žalobce, tedy obava, že by mu žalovaný nemohl vrátit případný přeplatek. Ani ve vztahu k této podmínce však žalobce žádným způsobem návrh nedoložil.

Z výše uvedených důvodů neshledal soud návrh na vydání předběžné opatření důvodným, neboť zákonné podmínky pro nařízení předběžného opatření nebyly splněny.

Na závěr soud uvádí, že pokud žalobce namítá, že ve věci nebylo dosud jednáno, tak žalobce svým postupem, kdy neustále podává návrhy na vydání předběžného opatření, opravné prostředky , námitku podjatosti, návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, nařízení ústního jednání oddaluje.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 18. dubna 2011

JUDr. Dana Smitková
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Jana Valíková

